

[Kristine Heltberg.]

veje situationen. I øjeblikket er situationen fortvivlet. Der er ingen mulighed for at undskylde undladelsessynder i dag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den skal blive meget kort.

Jeg er enig med hr. Lasse Budtz og fru Kristine Heltberg i, at situationen for u-landene er meget alvorlig. Der er hungersnød. Folk dør i tusindvis hver dag, hvad der også skete for et år siden.

Udenrigsministeren (Guldberg):

Jeg vil indledningsvis takke de mange ordførere for deres indlæg og for den meget brede tilslutning, som er gået igennem mange af indlæggene. Jeg er også i den situation, at jeg er glad for, at en del af de kritiske bemærkninger er kommet frem, enten fordi de nok kan give anledning til, at jeg kan få lejlighed til måske at præcisere visse ting, som der måske ikke var plads til i første omgang, eller fordi de kan bidrage til en drøftelse, som jeg synes er nyttig.

Hr. K. B. Andersen omtalte i sit første indlæg de engelske forhold og spørgsmålet om den engelske regerings stilling til forhandlinger om betingelserne i EF. Jeg vil gerne på denne foranledning sige, at jeg har ganske den samme bedømmelse også efter de allersidste oplysninger, jeg har fået om, hvad den engelske udenrigsminister Callaghan har sagt, og hvordan hans udtalelser bliver bedømt. Jeg er altså enig med hr. K. B. Andersen i, at den engelske regering lægger op til en drøftelse, naturligvis over et meget bredt felt, men en drøftelse inden for EF af alle forhold, der kan have væsentlig betydning for England, og en drøftelse, som der derfor på forhånd også fra dansk side må være et almindeligt ønske om kan føre til et fornuftigt og rimeligt resultat.

Jeg kan altså ikke på nogen måde dele de betænkeligheder, der har været fra andres side, måske med større eller mindre hjertelighed eller forhåbninger med hensyn til, hvad disse forhandlinger kunne føre til. Foreløbig må vi regne med, at de skal indledes i en afslappet og venskabelig atmosfære.

Spørgsmålet u-landshjælpen har spillet en

ret stor rolle i drøftelsen, og adskillige talere' også hr. K. B. Andersen, har været inde på det. Udover naturligvis de bemærkninger, som jeg er kommet med her i min redegørelse i dag, har det jo også nogen baggrund i, at vi netop har haft et møde i u-landsrådet, hvor der blev lagt op til en vis diskussion. Jeg har i frokostpausen været nede og se efter på talerstolen dernede, om der skulle være de mærker, som hr. K. B. Andersen omtalte. Jeg kunne ikke forstå, hvor de skulle være kommet fra, og jeg har altså ikke fundet dem.

Jeg kan også godt sige, at det er mit ganske bestemte indtryk, at det møde, vi havde i u-landsrådet, var endda overordentlig konstruktivt, fordi det — det var i hvert fald det, jeg fik at vide fra adskillige sider bagefter — lukkede op for en vis drøftelse af tingene. Det har jeg også villet gøre i dag, men jeg vil gerne præcisere, for det er selvfølgelig min pligt at gøre det, at hverken det, at der finder en drøftelse sted — og jeg synes, vi har brug for en sådan drøftelse, — eller de bemærkninger, jeg har gjort i dag, og ej heller det, jeg nu skal sige, på nogen måde må forstås således, at den nuværende regering er negativt indstillet over for en effektiv hjælp og bistand til udviklingslandene og over for det ansvar, vi har på disse områder, og heller ikke negativt indstillet over for at få kræfter til at fylde de mål, der er sat.

Men der er flere grunde til, at jeg mener, at det har været rigtigt og vigtigt at få en vis drøftelse i gang. Den første og meget nærliggende er den, jeg også nøje præciserede forleden dag i u-landsrådet, at vi altså i øjeblikket har en situation, som kommer til os udefra, og som forårsager en overordentlig stor omfordeling af kræfter og ressourcer. Det er en omfordeling, som jeg er enig med flere af talerne i betyder, at der for u-lande uden råstoffer og olieforsyninger sker en relativ forværring af deres stilling. Jeg vil gerne netop til hr. Stinus sige, at jeg er ganske enig i dette, men det er også det, der er en af grundene til, at hele spørgsmålet om, hvordan u-landshjælpen på lidt længere sigt finder en form, i høj grad er, synes jeg, aktuelt, men ikke aktuelt på den måde, at det er noget, man skal lægge om, eller som vi skal drøfte med henblik på omlægning fra den ene dag til den anden, og det gik